

Vidjeli smo, kako je Balša imao aspiracije na otoke. No Dubrovčani su u pitanju otoka imali i opasnijeg takmaca, svojeg susjeda moćnog vojvodu Sandalja Hranića. On im također pisa pismo, u kojem je osporavao njihovo pravo na otoke, hoteći sigurno da ih se sam jednog dana dočepa. Dubrovčani mu odgovoriše 24. srpnja pismom, u kojemu kao i malo dana prije Balši izjaviše, da su oni uzeli otoke pod svoju vlast samo zato, što je to naredio kralj, a oni hoće da se vjerno pokoravaju njegovim naredbama.¹²⁷

Privremeni dubrovački vikari ne ostadoše na otocima dugo vrijeme, jer već 25. srpnja zaključuje vijeće umoljenih (a to isto i veliko vijeće 26. srpnja), da se izaberu knezovi za otoke s tim, da imaju pravo, da se u roku od 2 mjeseca kao i knezovi stonski zahvale. Veliko vijeće na svojoj sjednici od 26. srpnja izabire knezove (i to kao korčulanski knez bi izabran Mihajlo de Menze), a 1. kolovoza daje vijeće umoljenih ovlaštenje knezu i malom vijeću, da im dâ instrukcije. Knez i malo vijeće prionu odmah na posao i za korčulanskog kneza (ili vikara) sastaviše još istog dana kratku instrukciju i pismo, koje će predati sucima i vijeću u Korčuli. Veli mu se: »Tu ćete ostati u službi upravljajući i odlučujući prema njihovim statutima, naredbama i običajima, po kojima su se rukovodili dosad, sve dok naš prejasni gospodin o tom ne izda odredbe i zapovijedi; po Vašoj mogućnosti nastojte, da se u onim vodama ne otuđuju i ne prodaju robovi i ropkinje.« I pismo upravljeno Korčulanima ističe, da će se u njihovoj sredini upravljati po dosadašnjim statutima, naredbama i običajima. Dubrovčani su inače predstavnika svoje vlasti na Korčuli zvali nekada »comes«, što odgovara našoj riječi »knez«, a nekad opet ga nazivahu vikarom.

Otocima dakle nije ostalo drugo, nego da silom prilika priznaju stanje stvari, a Resti pripovijeda, kako oni poslaše čak i svoje poslanike u Dubrovnik, da polože prisegu vjernosti. Znamo također i iz drugih izvora, da su Korčulani poslali svoje poslanstvo, koje bijaše u Dubrovniku već svakako 26. srpnja, a možda i prije, ali je ovo imalo i drugu svrhu, da vodi čak pregovore s Dubrovčanima. Korčulani su sigurno bili izviješteni, da će Dubrovčani od njih zahtijevati sve prihode, koji pripadaju knezu, pa i one kneževske zemlje nazvane inače knežine. Ovo je poslanstvo imalo raspraviti s Dubrovčanima to pitanje, jer Korčulani nijesu bili voljni da im

¹²⁷ Ibidem p. 116—117.